

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

SRPEN 2011 *** ROČNÍK XII. *** ČÍSLO 8

Citát inspirující:

... nejsem veliký básník, možná ani průměrný ne, ale znamená to
snad, že nemám právo vyjádřit to, co vidím a cítím?

Martin Ryšavý - Vrač

Josef JINDRA : HLAS

Srpnová noci
svým horkým dechem
nemohlas mi přece
tolikrát lhát
volalas loukami
a dívčím vzdechem
vábilas hlasem
co nemoh'jsem znát

V kolébce smyslů
nechat se houpat....

Ale ten hlas
co přísliby zněl...!?

Jen stříbrný přival
mých endorfinů
Což dnes už vím
a tenkrát nevěděl

LITERÁRNÍ SETKÁNÍ V DOMAŽLICÍCH

"Žádnej neví, co jsou Domažlice ...," zpívá se v jedné chodské písni, a tak volně parafrázuji, že "žádnej neví, co je to CHOPOJ", kdo nebyl v Domažlicích již na čtvrtém (celkově však čtrnáctém) setkání českých a slovenských autorů prózy a poezie v centru Chodska ve dnech 1. až 3. července 2011. CHOPOJ je Chodské poetické jaro, které se letos uskutečnilo v trochu pozdějším termínu, vlastně na počátku léta, ačkoliv počasí připomínalo spíš podzim. Ale to vůbec nevadilo účastníkům setkání, pravidelně se střídajících mezi Jičínem, Domažlicemi a slovenským Martinem.

Domácí pořadatelé v čele se Simonou Váchalovou - Vroblovou připravili zajímavý program. Již v pátek po oficiálním zahájení ("Vítejte hu nás!"), nám zahrála skupina Relaxis. Sobotní hlavní den setkání jsme se potom vydali do přírody. Básňobus nás odvezl do Újezda u Domažlic, kde jsme navštívili rodný dům Jana Sladkého Koziny a seznámili se s historií, kterou si Alois Jirásek ve svých "Pověstech" trochu přibásnil. Navštívili jsme Výhledy v Klenčí pod Čerchovem, kde majestátně se vypíná socha zdejšího barda Josefa Šimona Baara. Zajímavá byla i návštěva Chodské chalupy v Hrádku, mimochodem stojí vedle ní další obří socha Jana Sladkého Koziny, kde nás přivítalo dudácké duo Daniel Dřímál a Matěj Šlajs. Seznámili jsme se s tímto krajovým lidovým hudebním nástrojem a pokud jsme znali text, tak jsme si i zazpívali. Došlo i na chodské poudačky vyprávěné v bulačině, což je chodské nářečí.

Během dne jsme četli svoje příspěvky a presentovali naše literární spolky a kluby. Měl jsem to štěstí, že jsem ze své knihy Svědek neposkvrněného početí mohl přečíst dvě povídky právě na Výhledech pod sochou J. Š. Baara. A jako jediný účastník z Literárního spolku LiS při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně seznámit ostatní s naší činností.

Uskutečnila se i literární dílna, kterou vedl Mathej Thomka z Martina. Vyzkoušeli jsme si nové literární žánry - cinquain a drabble. Nejlepší práce potom pořadatelé vydají v chystaném sborníku.

Večer nás básňobus dopravil zpět do Domažlic, kde se potom v historické krčmě U Meluzíny uskutečnil křest CD s pohádkou na dobrou noc. Zahrál a zapíval nám František Bartoš, který se podílel na CD, které vydalo místní občanské sdružení Benjaminek pro děti a jsou na něm i moje pohádky, které načetla např. Marta Skarlantová či Lída Nopová.

Pochopitelně jsme se do pozdních hodin seznamovali v neoficiálních diskuzích s novinkami z naší činnosti a tvorby a promýšlela se nová setkání.

Každá loučení s dobrými přáteli jsou smutná, stejně tomu bylo i v deštivém nedělním ránu, ale naděje, že se opět brzy sejdeme, tentokrát na Slovensku v Martině, byla pro nás posilou. Plný dojmů jsem při zpáteční cestě přemýšlel, jak zpříjemníme pobyt účastníkům na dalším setkání až dojde řada na Jičín, neboť domažličtí z CHOFILISU (Chodský filmový a literární spolek) nasadili laťku hodně vysoko.

Rád se na Chodsko budu vracet, takže třeba zase: "Do roka a do dne, Franc sa hukáže!"

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Václav Franc a Bohumír Procházka se zúčastnili 9. ročníku Literární Vysočiny v Havlíčkově Brodě ve dnech 15.- 17.července 2011. V soutěži tam získali ocenění: Václav Franc v próze čestné uznání za povídku „SMSka“ a Bohumír Procházka zvláštní cenu za zásluhu o česko – slovenskou literaturu.

- Václav Franc vystoupil ve středu 20.července 2011 v rámci literárního festivalu Poetická letní zahrada poznání v Knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně s vlastním programem, kde se nechal inspirovat klasiky („Karel Jaromír Erben – český nostradamus aneb Škoda každého neúčastníka zájezdu) a společně s Jindrou Lírovou a Zdenkou Líbalovou ve středu 27.července 2011 s programem „Poezie nad soutokem“.

-V pátek 22. července 2011 vyšel v Nových Novinách článek Václava France „Literární setkání v Domažlicích“ o Chodském poetickém jaru.

- V časopise Grand Biblio (ročník 5, číslo 2) vyšel článek Jany Benešové „Spříznění Václava čtvrtka s Jičínem.“

-V úterý 2.srpna2011 vyšel v Novinách Jičínka článek Vladislava Hnízdy „Nad dvěma knížkami básní Josefa Jindry“. Autor čerpá z vlastivědného sborníku Od Ještěda k Troskám (číslo 1/2011). Viz http://jicinsky.denik.cz/kultura_region/jicinsko-basne-josef-jindra20110802.html .

- V pátek 5.srpna vyšel v literární příloze Haló novin Obrys – Kmenu článek Ivany Blahutové o knihách Václava France „Svědék poskvrněné současnosti“.

Václav

ČAJ č. 59 – TAĀANA NOVÁKOVÁ

Srpnové číslo představuje jako hosta ústeckou básničku TAĀANU NOVÁKOVOU, která ve své zpovědi odhaluje „ANATOMII DUŠE PADESÁTILETÉ ŽENY“. S autorkou se znám s řady kulturních akcí, naposledy jsme se sešli na Literární Vysočině v Havlíčkově Brodě. Zaujal mě její nápad na uvedení do života nového kulturního pořadu „Mlýnky“ v Ústí nad Labem.

Další příspěvky srpnového ČAJe jsou tak trochu k zamyšlení a snad by měly čtenáře burcovat, třeba přítel ze slovenského Martina IVAN STUHLÍK ve svých aforismech a krátkých příspěvcích přiznává, že „Z CUDZIEHO KRV NETEČIE“.

ZLATA ZÁKOUTSKÁ tentokrát přispívá „EKOLOGICKÝM ZAMYŠLENÍM“. Tak trochu jsem během dovolené nechal průchod svým myšlenkám i já, podíval se na současnost, abych si sám sobě, ale i vám, položil „OTÁZKY O NÁS“.

V tradičním rozhovoru se nejen na naši literární „scénu“ kriticky podívala brněnská autorka IVANA BLAHUTOVÁ, která mimo jiné říká „Ve světě totálního kšeftu „reálná“ hodnota spisovatelství klesla na úroveň luxusního hobby!“

Václav

DANIEL PÍSKOVSKÝ – 49 MINUT

Vydalo nakladatelství Akcent Třebíč v roce 2010

Daniela Pískovského znám jako úspěšného autora z Řehečské slepice, kde získal několik ocenění. Měl jsem možnost se s ním osobně setkat (dokonce jsme uveřejnili svoje povídky v knize Nevěry II. - nakl. Rodiče, 2006). Četl jsem i Pískovského prvotinu Bambulka na inzerát (Alfa-omega, 2008), takže jsem rád sáhl i po jeho druhé knize.

Útlá novela mě překvapila svojí úderností místy až syrovostí. Autor bez zbytečných klišé a vaty zobrazuje život mladého muže v průběhu jednoho týdne, aby zároveň retrospektivně zabrousil do dětství, dospívání a především do vztahu s dívkou, budoucí manželkou Bublínkou. Jenže ve vztahu to zaskřípe ..., ale to už bych prozradil příliš.

Podle mého názoru je kniha výborná, autor udělal velký pokrok ve svém psaní. Text zhutnil a vygradoval v překvapivé závěrečné zjištění.

„49 minut nadpozemského sexu“, jak by se novela mohla jmenovat, změnil navždycky život nejen hlavního hrdiny, Jiřího, ale i lidí kolem něj.

Daniel má určitě talent, zaujaly mě jeho přechody ze současnosti do minulosti, spojení obou dějů do závěrečné reality (P.S. Jen jsem trochu čekal, jestli do děje nějak záhadně nezasáhne Pyšík).

Autor mě potěšil třeba i tím, že v úvodní části „Pondělí“ je zařazen text, který byl oceněn na Řehečské slepici (str.8 – Kniha pohádek o lidech). I tím, že se k ocenění na ŘS hrdě hlásí, což není samozřejmost, nakonec i my, LiSáci, někdy zamlčujeme, že jsme členy spolku.

Přeji Danielovi, aby se mu podařilo napsat další čtenářsky zajímavé a pozoruhodné knihy, které by si na českém trhu zasloužily mnohem větší pozornost, určitě víc než jen nějakých pár (49) minut.

Václav

DEVÁTÁ VYSOČINA aneb ZMĚNA JE ŽIVOT

Podeváté se letos konala Literární Vysočina (15.-17.července 2011), ale poprvé se konala v Havlíčkově Brodě a ne v tradiční baště soutěže – v Chotěboři. Bohužel vzhledem k pracovnímu zaneprázdnění jsem se mohl akce zúčastnit až v sobotu, a to jsem ještě do místa dění, do tzv. Čechovky, dorazil až v poledne.

Čechovka je areál přebudovaný z místních kasáren a myslím si, že v Havlíčkově Brodě využili radní vojenské prostory účelně, zatímco třeba v Jičíně se stále neví, co s nimi.

Pochopitelně jsem na Vysočině poznával známé tváře, jen jsem měl pocit, že nás je zase o něco méně než v těch zdařilých ročnících někdy kolem roků 2005-6, kdy sál v KC Junior praskal ve švech. Určitý odliv byl znát i vloni a letos se počet vlastně tak nějak ustálil, ale smutné je, že mezi účastníky postrádám nové mladé tváře. Jsme to vlastně jen my staří známí, kteří už nějak tak z tradice jezdíme na Vysočinu, doufám, že ne už jen bilancoval.

LiS jsme zastupovali s proChorem (jak jinak), oba jsme vystoupili v maratónu autorského čtení, i když tentokrát to byla spíše jen míle, protože se přihlásilo asi 13 nebo 14 autorek či autorů. Kdeže jsou doby, kdy se literáti o možnost vystoupit téměř prali?

Musím říct, že kvalita příspěvků značně kolísala. Bohužel přibýlo na můj vkus i dost vulgárních až sprostých příspěvků. Nic proti použití sprostého slova, pokud má svůj význam a ospravedlnění, ale když se ta „pohlaví“ používají moc často ... někdy jsem se divil, že snad autoři, kteří mají na svém hřbetě více křížků, zastydli v pubertě.

V literární soutěži jsem získal čestné uznání za povídku SMSka (četl jsem ji i na stmeláči). ProChor potom převzal cenu za zásluhy o českou a slovenskou literaturu.

Z programu, ve kterém na můj vkus převažovala stále více hudba, zaujala Jana Jirásková se svou poezií (škoda že hudba, která prokládala její vystoupení byla mnohonásobně delší než její tvorba). Zaujal i křest knihy Vlasty Bakalové „Koně mého otce“, resp. sbírka, koupil jsem si ji a se zájmem přečetl cestou domů. Musím Vlastě poblahopřát. Knihu vydal Marek Belza ve svém nakladatelství, svoji tvorbu nabízel u stolečku. Bohužel byl vlastně jediný, kdo v Brodě

představoval tvorbu a s výjimkou pohozených výtisků Psahlavců to byla jen vzpomínka na doby, kdy se „švédské stoly literatury“ na Vysočině jen prohýbaly.

Nechyběl tradičně ani Krchovský, ale přiznám se, že jsem jej viděl asi popáté a stále stejné vystoupení mě už příliš nebaví a podobné reakce jsem v kuloárech zaznamenal.

V závěru potom vystoupila kapela Jazzibaba, ale my jsme s proChorem podnikli cestu do centra Brodu, kde jsme nad „rebelem“ diskutovali o LiSu, holkách a literatuře.

Uplakané nedělní ráno, kdy jsem opouštěl Havlíčkův Brod jako by symbolicky zavíralo další kapitolu festivalu. V poslední době nemám na těchto akcích příjemný pocit, možná je to moje blbá nálada, ale něco se děje. Lidi nejezdí na akce, někteří prý nemají peníze, jiní čas. Chybí nové nápady, nové tváře.

Pořadatelé, patří jim dík, že vůbec ještě podobné akce organizují, neboť je stále těžší shánět finance na podobné akce a tím i kvalitní účastníky (bohužel někteří nedorazili jako např. Jan Krůta), to mají stále těžší. A na některé věci i tak trochu rezignovali, např. nevyšel ani sborník soutěže, chyběl vytištěný program a další věci, prostě šetřit se musí.

Přiznám se, že jsem z podobných akcí v minulosti, jezdil „nabíty“ do dalších dní, tentokrát jsem onu euforii na sobě nepozoroval, snad za to mohlo deštivé počasí.

V každém případě děkuji pořadatelům za tento ročník a přeji jim, aby v příštím jubilejním roce našli optimální řešení mezi Chotěboří a Havlíčkovým Brodem, já osobně bych dal přednost Chotěboří.

A především, aby zavál na Vysočinu svěží nový vítr, by se jim podařilo vzkřísit festival a navázat na všechno to úspěšné z minulosti.

Václav

P.S. Informace o Vysočině 2011 najdete na stránkách <http://www.literarnivysocina.com>, kde je nejen kompletní program, ale i výsledky soutěže a další zajímavosti.

Navštivte Strž, tedy Památník Karla Čapka ves Staré Huti u Dobříše, kde Karel Čapek a Olga Scheinpflugová trávili příjemné chvíle odpočinku a jeden z našich největších autorů 20.století zde i na sklonku života tvořil. Procházíte se domem a Čapkův duch je zde přítomen i po více než sedmi desítkách let, které uplynuly od jeho skonu.

Foto: L.Francová

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 12. Číslo 8. Srpen 2011.
(10. srpna 2011)
www.ikobra.cz